

ΤΗ ΙΖ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις (†1838).

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτε, ἐν τῷ μνήματι σαυτὸν, χαίρων περιέκλεισας Πάτερ, ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ, φέρων σταθερώτατα, τὰς τῶν δαιμόνων ποινάς· προσευχῆ δὲ καὶ χάριτι, ἀπέδειξας τούτων, πάχνης ἀδρανέστερα, τὰ βουλευτήρια· τότε ἐπεκρότησαν τάξεις, τῶν Ἀγγέλων κρίζουσαι· Δόξα, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Ἀντώνιε.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὅτε, ἐν τῷ μνήματι σαυτὸν, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἄλλος ἀνεδείχθης Ἡλιοῦ, ἔχων τοὺς κλεινοὺς φοιτητάς σου, ὡς Ἐλισσαῖον σοφέ, οἷς περ καὶ τὴν χάριν σου, διπλὴν κατέλιπες, ἀρπαγείς ὡς ἐν ἄρματι, αἰθέριος Πάτερ· ὅθεν ζῶν τῷ πνεύματι, νῦν συναγάλλη αὐτοῖς, πάντων μνημονεύων παμμάκαρ, τῶν ἐπιτελούντων σου πόθῳ, τὴν σεπτὴν πανήγυριν Ἀντώνιε.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅσπερ ὁ θεόπτης Μωϋσῆς, γνόφῳ νοητῷ ὑπεισηλθες, θεωριῶν ἀληθῶς· αὐθις δὲ κατώπτευσας, ὄν περ ἐπόθεις τρανώς· δοξασθεὶς δὲ τὸ πρόσωπον, τῇ αἴγλῃ ἐκείνου, Πάτερ καθωδήγησαι, εἰς σωτηρίους μονάς· ὅθεν συνελθόντες θεόφρον, χαίροντες κραυγάζομεν· Δόξα, τῷ σὲ ἐνισχύσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνηθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σῶση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τό· Φῶς ἰλαρόν, τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας Καταξίωσον Κύριε... καὶ τὰ πληρωτικά.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῦ.

Ὁφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος, Ἀντώνιε καὶ οἶκος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Ἀντώνιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Ἦρθης ὡς Ἡλιοῦ, ἐν ἄρματι πυρίνῳ, καὶ συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι, Ἀντώνιε παγκόσμιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὄμοιον.**

Ἄνω σε οἱ Χοροί, Θεοτόκε Παρθέντε, ὑμνοῦσι σὺν τοῖς κάτω, δοξάζοντες ἀπαύστως, τὸν Τόκον σου τὸν ἄχραντον.

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν,
Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου·

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κτλ.

Οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον μέχρι καὶ τῆς Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ,
τὴν α' στάσιν. Εἶτα·

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ἦχος δ'.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις,

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141).

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἑπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθη σφόδρα.

Ῥῥασαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῦμαι μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἰστῶμεν στίχους C', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ τοῦ Ὁσίου δ' εἰς C'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ὁ φωτισθεὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσιν, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρωσ ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον· τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ ἔξω κόσμου γεγένησαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ, τούτῳ ἐνούμενος· ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας, τῶν ἐκεῖθεν καλῶν καὶ ἀνεκαμψας, ὡς Ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ φωτισθεὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσιν, ...

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, συντρίψας τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν κακίαν καὶ ἔνεδραν, αὐτῶν τοῖς πᾶσι, δηλοποιήσας θείοις διδάγμασι, ταῖς θεαῖς λαμπρότησι καταστραπτόμενος, τῶν Μοναστῶν διαυγέστατος, φωστὴρ ἐγένου, καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος· καὶ τῶν νοσοῦντων ἐμπειρότατος, καὶ σεπτὸς ἰατρὸς καὶ ἀρχέτυ-

πος, χαρακτήρ ἐναρέτου, ἀγωγῆς Πάτερ Ἀντώνιε.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὁ χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον Πάτερ εὐρών, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὄφθης πηγῆ, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψόντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὀρῶν, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελλίους Θεῷ· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, Ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς οὐράνιος, τῆς παρθενίας διδάσκαλος, τῆς ἐγκρατείας, ἡκριβωμένη στάθμη Ἀντώνιε· συνὼν τῷ Δεσπότη σου καὶ τὴν ἀσίγητον, δοξολογίαν μακάριε, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς Ὁσίοις πᾶσι καὶ Μάρτυσι, τούτῳ προσάγων, τοὺς τελοῦντάς σου, τὴν ἱερὰν μνήμην πάντοτε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλωσαί τῷ πνεύματι· ὅθεν μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιστής τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπτῃς, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Ἀντώνιε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν Ἁγίαν

Τριάδα, έντυγχάνων άμέσως, ύπέρ τών πί-
στει και πόθω τιμώντων σε.

Και νύν. **Ο αυτός.**

Τίς μή μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μή άνυμνήσει σου τόν άλόχευτον τόκον; ό
γάρ άχρόνως έκ Πατρός έκλάψας Υίός μονο-
γενής, ό αυτός έκ σου τής άγνης προήλθεν,
άφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός ύπάρχων,
και φύσει γενόμενος άνθρωπος δι' ήμᾶς· ούκ
εις δυάδα προσώπων τεμνόμενος, άλλ' έν
δυάδι φύσεων άσυγχύτως γνωριζόμενος. Αυ-
τόν ίκέτευε, σεμνή Παμμακάριστε, έλεηθη-
ναι τās ψυχᾶς ήμῶν.

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

**Ψαλλομένου του Και νύν γίνεται ή είσοδος
ύπό του ιερέως και του διακόνου.**

Ο διάκονος: Σοφία· όρθοί.

**Ο προεστώς ή ό αναγνώστης
τήν έπιλύχνιον εύχαριστίαν χύμα:**

Φῶς ήλαρόν άγίας δόξης, * άθανάτου Πα-
τρός, * ουρανίου, άγίου, μάκαρος, * Ίησοῦ
Χριστέ, * έλθόντες επί τήν ήλίου δύσιν, * ι-
δόντες φῶς έσπερινόν, * ύμνοῦμεν Πατέρα,
Υίόν, * και άγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Άξιόν σε
έν πᾶσι καιροῖς * ύμνεΐσθαι φωναῖς αισίαις,
* Υιέ Θεοῦ, ζωήν ό διδούς· * διό ό κόσμος
σε δοξάζει.

**Έάν δε εισοδεῦουν δύο ή περισσότεροι ιε-
ρεῖς, ψάλλουν αυτοί τήν έπιλύχνιον εύχαρι-
στίαν.**

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ο διάκονος: Έσπέρας προκείμενον.

**Τή Τετάρτη έσπέρας.
Ήχος πλ. α'. Ψαλμός νγ'.**

**Ο Θεός, έν τῷ όνόματί σου σῶσόν με και έν
τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. (νγ' 3)**

**Στίχ. α'. Ο Θεός εισάκουσον τής προσευχῆς
μου, ένώτισαι τὰ ρήματα του στόματός μου.
(νγ' 4)**

**Στίχ. β'. Ίδου γάρ ό Θεός βοηθεῖ μοι, και ό
Κύριος άντιλήπτωρ τής ψυχῆς μου. (νγ' 6)**

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

**(Ζήτει τῇ ε' Δεκεμβρίου,
του Αγίου Σάββα του Ήγιασμένου).**

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Άνάγνωσμα.
(γ' 1-9).**

Δικαίων ψυχαί έν χειρὶ Θεοῦ, και οὐ μή ᾤψη-
ται αὐτῶν βάσανος. Έδοξαν έν όφθαλμοῖς ά-
φρόνων τεθνάναι, και έλογίσθη κάκωσις ή έ-
ξοδος αὐτῶν, και ή άφ' ήμῶν πορεία σύν-
τριμμα· οί δε εισιν έν ειρήνῃ. Και γάρ έν ὄ-
ψει ανθρώπων εάν κολασθῶσιν, ή έλπις αυ-
τῶν άθανασίας πλήρης. Και όλίγα παιδευ-
θέντες, μεγάλα εύεργετηθήσονται. Ότι ό Θε-
ός έπέρασεν αὐτούς, και εύρεν αὐτούς άξι-
ους έαυτοῦ. Ός χρυσόν έν χωνευτηρίῳ έδο-
κίμασεν αὐτούς, και ως όλοκάρπωμα θυσίας
προσεδέξατο αὐτούς. Και έν καιρῷ έπισκο-
πῆς αὐτῶν αναλάμψουσι, και ως σπινθήρες
έν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Έθνη,
και κρατήσουσι λαῶν, και βασιλεύσει αὐτῶν
Κύριος εις τοὺς αιῶνας. Οί πεποιθότες επ'
αὐτῷ, συνήσουσιν αλήθειαν, και οί πιστοί έν
άγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ότι χάρις και έ-
λεος έν τοῖς όσίοις αὐτοῦ, και έπισκοπῇ έν
τοῖς εκλεκτοῖς αὐτοῦ.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Άνάγνωσμα.
(ε' 15-23, στ' 1-3).**

Δίκαιοι εις τόν αιῶνα ζῶσι, και έν Κυρίῳ ό
μισθός αὐτῶν, και ή φροντις αὐτῶν παρα Ύ-
ψιστῷ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τής
εύπρεπείας, και τὸ διάδημα του κάλλους έκ
χειρὸς Κυρίου· ότι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει
αὐτούς, και τῷ βραχίονι υπερασπιεῖ αὐτῶν.
Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, και ό-
πλοποιήσει τήν κτίσιν εις άμυναν έχθρῶν.
Ένδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, και περι-
θήσεται κόρυθα, κρίσιν άνυπόκριτον. Λήψε-
ται άσπίδα άκαταμάχητον, όσιότητα, όξυνεῖ
δε άπότομον όργῆν εις ρομφαίαν· συνεκπο-
λεμήσει αὐτῷ ό κόσμος επί τοὺς παράφρο-
νας. Πορεύσονται εύστοχοι βολίδες άστρα-
πῶν, και ως από εύκύκλου τόξου τῶν νεφῶν,

ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαΐλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῶ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ συνέσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ

Ὁ διάκονος τὴν ἐκτενῆ δέησιν· Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς κτλ.

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον τρίς, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς

εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν...

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν...

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν· Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, ὅσιε Ἀντώνιε, τὰς τῶν παθῶν προσβολὰς, ἐν

τῆ ροῇ τῶν δακρῦν σου, πάσας ἀπήμβλυνας· καὶ κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου· εὐσεβείας γὰρ καρπούς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, ἰατροεῖς δι' αὐτῶν, τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοῶντων σοι· Χαίροις τῆς Ἐώας ἀστήρ χρυσαυγέστατε, καὶ τῶν μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ Ποιμὴν. Χαίροις ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἀνθρώπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θεῷ φωτί, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φωτίσον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Ἀντώνιε.

Ἦχος γ'. Ἀνατολίου.

Ὅσιε Ἀντώνιε, τῆς στερρότατης ἀσκήσεως, τὴν καυστικὴν καὶ εὐψυχον διατριβὴν, ὡς ἐν αὐλοῖς ἀναπαύομενος ἐτέλεσας· τοῖς ἐρημοτέροις γάρ, σεαυτὸν συνάψας πνευματικῶς, τὰς πυριφλέκτους φαρέτρας τῶν δαιμόνων κατεπάτησας· καὶ ὑπεράνω πάσης ἀρετῆς γεγονώς, συναυλίσθη Ἀγγέλοις, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. **Ἦχος πλ. α'. Τοῦ Στουδίτου.**

Ὅσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες, τὸν

πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, εἰς οὐδὲν λογισάμενος· ὄθεν πᾶσιν ἐβόας· Ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον· μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, εὕρητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων· οὐ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχον τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ρίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμάς, ὑποστάς ἀνδρείως ἐθριάμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στυλὸς φωτοειδῆς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, ἐγένου τοῖς ἐν ἐρήμῳ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεῶν ὁρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλῆκ τροπώσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὔρες θεομακάριστε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις, ἐν ὑψίστοις Ἀντώνιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεῖς καθαρῶτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπᾶς εἰσδεχόμενον, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἐώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μούμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'. Συκεώτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Ἀντώνιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, τοῦ Παύλου συμμετοχε τοῦ Θηβαίου· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον·
καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας

τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα,· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας

οικιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐ-
χαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄ-
γνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐ-
πὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώ-
σει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑ-
πὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας
τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας
καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχὴν σου δεσμεύσας πόθῳ Χριστοῦ,
τὰ γεῶδη μισήσας πάντα σαφῶς, ἠύλισθης
Πάτερ Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· τοῦ γνω-
στικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἔνδοξε, ὡς ἐξ
ἀδύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας· ὅθεν
καὶ τὸν γνώφον, διαβὰς τῆς σαρκός σου, τό
σκότος ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε, Μο-
ναζόντων ὁ πρόκριτος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην
σου.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλα-
βοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, ἀφράστως ἀ-
πεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· καὶ ἐν
ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα· καὶ ἐκ
μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα· ὅ-
θεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι
πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι,
πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα
Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε παρά-
σχου μοι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανά-
χραντε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν,
ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν
παθῶν, δι' ἐγκρατείας καὶ στερρώδους ὑπομονῆς
ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς, τὸν
ἀντίπαλον ἐχθρόν, καὶ πάσας τούτου ἐπάρ-
σεις· καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεη-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, ἣν προε-
κήρυξαν πάντες οἱ δικαιοτάτοι, καὶ ὁ Προ-
φήτης Δανιὴλ, Ὅρος ἀλάξεντον, καὶ Δαυὶδ ὁ
μελωδός, σὺν Μωϋσεὶ καὶ τοῖς λοιποῖς, Βά-
τον καὶ Στάμνον καὶ Ῥάβδον, Νεφέλην Πύ-
λην καὶ Θρόνον, καὶ μέγα Ὅρος ἀναδειχθεῖ-
σαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν
σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὄλον ἀνα-
τέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς
ἔξω Πάτερ, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ
Ἁγίου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν
καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς
πόλεις ἐκένωσας, τὰς ἐρήμους ἐπόλισας, Θε-
οφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐ-
ορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀ-
στήρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς,
καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστακτῶ ψυχῆ
προσιόντας σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπελεύσει Πνεύματος, τοῦ Παναγίου, τοῦ
Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φω-
νῆ, ἀγνή Ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ Ἀ-
δάμ ἢ ἀνάκλησις.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.
Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολεμεῖ με πάθη·
* ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, * καὶ σῶσον Σωτήρ
μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· * ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ * ἔσεσθε ἀπε-
ξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἄγιω Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, * καὶ
καθάρσει ὑψοῦται, * λαμπρύνεται, * τῇ τρια-
δικῇ μονάδι * ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρεῖθρα, * ἀρδεύοντα, * ἅπασαν τὴν κτίσιν *
πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ριε΄ (115).

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου
αὐτοῦ. (ριε΄ 6)

Στίχ. α΄. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάν-
των, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε΄ 3)

Στίχ. β΄. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀ-
νόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. (ριε΄ 8)

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡ-
μᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου
Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγ-
γελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (στ΄ 17-23)

(Ὅσιακόν, τῆς Ε΄ Δεκεμβρίου, ὅπερ ζητεῖ
τῇ Πέμπτῃ τῆς δ΄ ἑβδ. τοῦ Ματθαίου).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει
τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάν-
τα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ
οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ,
οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς
καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦ-
τε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτι-
σμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν
ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι
πρᾶγὸς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρή-
σετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυ-
γὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἑλα-
φρόν ἐστιν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὸν ν΄ ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξά-
λειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀ-
μαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λό-
γοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀ-
μαρτίαις ἐκίχησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Τῆς Θεοτόκου εἰς Ϛ' καὶ τοῦ Ὁσίου εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλλῆ εἰς στ', τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμὸς. Ἦχος πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένη, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν

προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ἀντώνιον τὸν θεῖον εὐφημεῖν θέμις,
Θεοφάνους.**

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σαφῶς, καὶ τριλαμποῦς αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέος ὑπάρχων ἡλικία σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὄδυσσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Δόξα.

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόني πάνσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας, θείῳ πυρακτούμενος ἔρωτι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύση, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Καταβασία. Ἦχος γ΄.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

**Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.**

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κηύσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθιρᾷ διανοίᾳ, τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδρᾶν, καταστολὴν Ἀντώνιε, περιβάλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου ἰμάτιον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς μορφὰς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως· τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Δόξα.

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχάς, τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατεία συντόμῳ, τροπαιοῦχος νικητής, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν ἀσκητῶν ἢ δόξα, καὶ μοναζόντων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἐξανάστησον Ἀγνή, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἢ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασα μόνη τῷ τόκῳ σου.

Καταβασία. Ἦχος γ΄.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτίσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἀλλ' ἐγκρατείας πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοιμάσας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχροὺν καταγωγίον, καὶ δαιμόνων παίγιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· διώξον τὸ νέφος

τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Εἶτα αἱ δ΄, ε΄ καὶ ς΄ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ δ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν ταραχόν, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν παισμάτων Θεοτύμφευτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν Εὐσπλαγχνον κηύσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ δ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἀρετῶν, κλίμακι θείᾳ χρησάμενος, πρὸς τὸ ὕψος, Πάτερ ἀναβέβηκας, καὶ τὸν Θεὸν εἶδες ἐπ' αὐτήν, ἐπεστηριγμένον, καὶ δωρεὰς διανέμοντα, χειρὶ πλουσιωτάτη, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηπε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλος Θεῷ, καθιερώθης Ἀντώνιε, μόνος μόνῳ, πάνσοφε ἐνούμενος, δι' ἀρετῆς, καὶ κα-

θομιλῶν, καὶ θεοφανείας, ὡς καθαρὸς ἀξιού-
μενος· τῆς γῆς καὶ τῶν γηϊνῶν, ἀποστάς γὰρ
ἀξίως, τὴν οὐράνιον εὖρες ἀπόλαυσιν.

Δόξα.

Νοῦν καὶ ψυχὴν, κεκαθαρμένος Ἀντώνιε,
τὴν ἀπάτην, Πάτερ τὴν ψυχόλεθρον, καὶ μη-
χανάς, δόλους τε πικρούς, καὶ τὰς φαντασί-
ας, τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας· παθῶν γὰρ
ἐδιδάχθης, καὶ μαθῶν ἐκδιδάσκεις, Μονα-
ζόντων τὰ πλήθη πανόλβιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον,
τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμείνατα, καὶ φυσικῶς
ἴσον τῷ Πατρί, καὶ σοὶ τῇ Τεκούσῃ, γενόμε-
νον ὁμοούσιον, συγχώρησιν παισμάτων, καὶ
ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πιστεὶ δω-
ρήσασθαι.

Καταβασία. ᾠχος γ'.

Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ,
τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθῶν, τοῦ ἀγιασματοῦ
σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς
δόξης σου, ὧφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορού-
μενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέ-
σεως.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ε'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε,
καὶ τῷ βραχιονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰ-
ρήνην, παράσχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐμπλησον ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν
μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς
εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγνή,
ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρή-
νην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀγλύν, τῶν παισμάτων μου Θεό-
νυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ
φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν,
ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, τῇ
πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ ε'.

ᾠχος πλ. δ'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνοικοῦντά σοι ἔχων, τὸν τὰ πάντα βλέπον-
τα Θεὸν μακάριον, ἐκδιδάσκοντά σε, καὶ
φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα, τῶν ψυχῶν τρι-
σμάκαρ, τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων, τὰς ἀ-
νόδους ὁρᾶν κατηξίωσαι. **(δίς)**

Δόξα.

Ἰαμάτων σοι χάριν, κατὰ νοσημάτων ποικί-
λων δεδώρηται, καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκα-
θάρτων Χριστὸς ἐξουσίαν σοφέ· τὴν γὰρ φύ-
σιν Πάτερ, νενικηκῶς τῶν ὑπὲρ φύσιν, χαρι-
σμάτων μετέσχες τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασίᾳ
σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ, ἐγ-
καυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ Πανα-
γία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφρο-
σύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν.

Καταβασία. ᾠχος γ'.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐ-
πιημένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφο-
ρούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶ-
δον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ς'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀ-
παγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ
μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἔδῃ προσήγ-
γισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θε-
ὸς με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθέने δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθέने, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντός· Ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ρύσθηναί με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· Ὡ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τοῦ Ὁσίου. Ῥδὴ στ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμιμον ἀθλητικῶς, πολιτείαν ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀναλαβὼν θεόφρον, μέχρι τέλους διέσωσας, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, στέφανον εἵληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ πάντων Βασιλεύοντος. (δίς)

Δόξα.

Ἐχοντες πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευτήν σε δυνατώτατον Μάκαρ, καὶ κοινωνὸν φροντίδων, καὶ προστάτην καὶ πρόμαχον, καὶ μεσίτην εὐμενῆ, πάντων σφζόμεθα τῶν κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑψωσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, τὸν ἐν μορφῇ τῇ θεία, καὶ Πατὴρ ἐν ἰσότητι, καθορώμενον Υἱόν, τὸν ἀναλλοίωτον Θεοτόκε, ἄνευ σπορᾶς κυοφορήσασα.

Καταβασία. Ἦχος γ'.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAΞARION

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικούς θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον Ὅσιώτατε· σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν.

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας, ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνὸς τοῦ βίου γενόμενος, καὶ ἀπορρίψας φροντίδας πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργὴν, θεοφόρε Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις, τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρῶτατα, γνώσεως χάριν εἵληφας· ἦν μοι πέμψον ὑμνεῖν σε μέλλοντι, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ἔχει τι μείζον οὐρανὸς καὶ τῶν Νόων, Ἐξαρχον Ἀντώνιον, Ἀσκητῶν ἔχων.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν τῇ Σκῆττει τῆς Βερροίας ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀντώνιον δὲ τὸν Νέον ποῦ τακτέον, Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ πάλαι Ἀντωνίῳ;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Ἀχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὅπλοις Ἀχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις.
Πόνοις Ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. (†395)

Στίχ. Ἡ Βασιλεία ἐμποδῶν οὐχ ὠράθη,
Σοί, ὦ Θεοδόσιε, πρὸς σωτηρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ,αωλη´ (1838).

Στίχ. Γεώργιος, γῆν τῆς ψυχῆς γεωργήσας
Ξένον στάχυν ἤμησεν ἄφθιτον κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Φιλοθέου ἐκ Σκλαταινῆς Τρικάλων καὶ Ἀντωνίου τοῦ Καντακουζηνοῦ, κτιτόρων καὶ ἀνακαινιστῶν τῆς ἐν Μετεώροις ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Στεφάνου, ἔτι δὲ καὶ Ἱερεμίου τοῦ πρώτου οἰκιστοῦ καὶ ἰδρυτοῦ αὐτῆς ἐν ἔτει ,αρχβ´ (1192).

Στίχοι εἰς τὸν Ἀντώνιον.

Εἰς πέτραν στήσας σοὺς πόδας, πάτερ φθάνεις,
Χριστὸν τὴν Πέτραν, Ἀντώνιε, ἀσκήσας.

Στίχοι εἰς τὸν Φιλόθεον.

Φιλῶν ἐφίλεις, Ὅν νῦν, Φιλόθεε ἔχεις,
Μᾶλλον δ' αὐτός σε νῦν ἐν κόλποις κατέχει.

Στίχοι εἰς ἀμφοτέρους.

Στεφάνου λέγω ὑμᾶς τέκνα καὶ ὑπηρέτας,
Οὔ τῷ στεφάνῳ νῦν ἐστε ἐστεμμένοι.

Νόες θεόθεν ὕψει ἀπῆραν φαιδρῶς Μετεωροπόρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βλασίου, τοῦ Ἀμασέως, τοῦ ἰσαγγέλωσ μὲν τὸ πρῶτον ἐν Κύπρῳ ἀσκήσαντος, εἶτα δὲ εἰς Κρήτην ἐλθόντος καὶ τὴν σεβασμίαν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος τῆς Ὁδηγητρίας ἐν Μονῇ Γωνιάς εὐρεῖν ἀξιοθέντος, ἐν Κισσάμῳ, καὶ τὴν ἐκεῖσε θεοφιλῆ μάνδραν περικλυστον δομήσαντος, ἐν ἔτει ,αχιη´ (1618).

Στίχ. Βλύσας, Βλάσιε, πηγὰς πολλῶν ἰδρώτων,
Ἐβλάστησας καρποὺς τερπνοὺς ἀφθαρσίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Καλογερά τοῦ διακόνου, τοῦ Πατμίου, κτίτορος τῆς Πατμιάδος Σχο-

λῆς καὶ σοφωτάτου διδασκάλου τοῦ Γένους, ἐν ἔτει δὲ ,αψλζ´ (1737) κοιμηθέντος.

Στίχ. Ζωῆς μετέσχες φερωνύμου σοὶ πάτερ,
Ἐν εὐσεβείᾳ ἐκτελέσας τὸν βίον.

Ἀσκήσει πολλῇ καὶ προσευχῇ συντόνω,
Βιώσας Μακάριος ἐμακαρίσθη.

Δεκάτη ἐβδομάτη Μακάριος ἐς πόλον ἔβη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῶν ἐν Ῥωσίᾳ Ὁσίων Πατέρων· Ἀντωνίου τοῦ Ῥωμαίου ἐν Νόβγκοροντ (†1147), Ἀντωνίου, κτίτορος τῆς μονῆς Ντίμσκ ἐν Τικβίν Νόβγκοροντ (†1224), Ἀντωνίου, κτίτορος τῆς μονῆς Ἁγίου Νικολάου πλησίον τοῦ Κράσνουϊ-Κόλμ (†1481), Ἀντωνίου, κτίτορος τῆς μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, παρὰ τὴν Μαύρην Λίμνην Νόβγκοροντ (Τσερνοζιέρσκ) (ΙϚ´ αἰ.) καὶ Ἀντωνίου τοῦ Βολοκόλαμσκ ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Βολοκόλαμσκ.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν Ῥωμαῖον.

Ῥώμη παλαίσας Ἀντώνιος Ῥωμαῖος,
Πρὸς σατὰν ἐν Νόβγκοροντ ἐστεφανώθη.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν ἐν Νόβγκοροντ.

Κάτω μὲν Ἀντώνιος Μοῆν ἐγείρει,
Ἄνω δὲ Χριστὸς Μονὰς αὐτῷ παρέχει.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον ἐν Τικβίν Νόβγκοροντ.

Κάτω μὲν Ἀντώνιος Μοῆν ἐγείρει,
Ἄνω δὲ Χριστὸς Μονὰς αὐτῷ παρέχει.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν ἐν Κράσνουϊ-Κόλμ.

Εἰρηρικῶς ὕπνωσεν ὥσπερ ἐπόθει,
Ὁ Ἀντώνιος φίλος Χριστοῦ εἰρήνης.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν ἐν Τσερνοζιέρσκ.

Ὡς κωπηλάτης διελθὼν λίμνην βίου
Εἰς Ἐδέμ οἰκεῖ ἀσκητῆς Μαύρης Λίμνης.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν ἐν Βολοκόλαμσκ.

Καὶ Βολοκόλαμσκ ἡ ψυχὴ Ἀντωνίου,
Ἦδη ἀναπέπαιται ἐν παραδείσῳ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα αἱ ζ´ καὶ η´ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ζ´.

Ἦχος πλ. δ´. Ὁ εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες,
ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος,
τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλ-

λοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ,
οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου,
κατόκησας, τῷ κόσμῳ, ἦν προστάτιν ἀνέδει-
ξας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς
εἶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ,
ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμά-
των, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει
κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας,
τὴν σὲ κύησασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ
θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας,
Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ
σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ
τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ζ´.

Ἦχος πλ. δ´. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φιάλαι πεφύκασιν, τῶν ἀρωμάτων αἰ σιαγό-
νες σου, ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ σωτηρίας, ἀ-
ρωματίζουσαι, ὡς ἐκ λειμῶνος, τοῖς πόθῳ
κραυγάζουσιν· Εὐλογημένος ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν. (δίς)

Δόξα.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου σοὶ
ἐνοικήσασα, τῶν πνευμάτων διώκτην, τῆς
πονηρίας Πάτερ εἰργάσατο, καὶ μοναζόντων
ἀλείπτῃν κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφη-
μήσωμεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις, ἡμῖν πηγά-
ζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάρρου
τῆς θείας χρηστότητος· ἦν εὐσεβεῖ λογισμῷ,
νῦν μακαρίσωμεν.

Καταβασία. Ἦχος γ´.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογή-
σαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα,
Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦν-
τες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ η´.

Ἦχος πλ. δ´. Ὁ εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ
παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυ-
ψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πι-
στῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι
τὸν ἄφραστὸν σου τόκον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατροῦεις, καὶ
σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω
τὴν Κεχαριτωμένην.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώ-
κεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν
σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ η´.

Ἦχος πλ. δ´. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν προσευχαῖς τὸ ἄγρυπνον, ἐν νηστεῖαις τὸ
εὐτονον, τὸ καρτερικόν, ἐν πειρασμοῖς κτη-
σάμενος, νοὸς καθαρότητι, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς

Ἄγγελος, πεπολιτευμένος, τῷ Θεῷ ἀνεβόας·
Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκετηρίαῖς Ὅσιε, καὶ δεήσεσι χρώμενος, σὺ
διηνεκῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες, πρὸς ὑ-
ψος μετάρσιον, τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους
φυγῶν· ἐλευθερωθεὶς δέ, τῆς αὐτῶν τυραννί-
δος, θεόφρον ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέος Μωσῆς γενόμενος, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρό-
παιον, κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ πολεμίων ἔστη-
σας, λαοῦ προηγούμενος, τῶν Ἀσκητῶν συ-
στήματος, τοῦ ἐν εὐφροσύνῃ καὶ σεμνῇ πολι-
τεία, βοῶντος· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλο-
γεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
νας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεογεννήτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας, τὰς οὐλάς ἐξά-
λειπον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ πλευ-
ρᾶς τοῦ Τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς, ἀπο-
καθαίρουσα ρεῖθροις· πρὸς σὲ γὰρ ἀνακρά-
ζω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ σὲ ἐπικα-
λοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Καταβασία. Ἦχος γ´.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προ-
εστῶτες Νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέν-
τες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

ᾠδὴ α´. Ἦχος γ´.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον * ἥλιος ἐπεπό-
λευσέ ποτε· * ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη * ἐκα-
τέρωθεν ὕδωρ * λαῶ πεζοποντοποροῦντι *
καὶ θεαρέστως μέλποντι· * Ἄσωμεν τῷ Κυ-
ρίῳ, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ´.

Τὸ στερέωμα * τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, *
στερέωσον, Κύριε, * τὴν Ἐκκλησίαν, * ἣν ἐ-
κτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

ᾠδὴ δ´.

Ἐκάλυπεν οὐρανοὺς * ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ·
* τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν * τοῦ ἀγιάσμα-
τός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, * ἐν τῷ ναῶ
τῆς δόξης σου * ὥφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλο-
φορούμενος· * καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα * τῆς
σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ε´.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας * συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐ-
πιημένῳ Θεὸν * ὑπ' ἀγγέλων δόξης * δορυ-
φορούμενον, * Ὡ τάλας, ἐβόα, ἐγώ! * πρὸ
γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, * φωτὸς ἀνε-
σπέρου * καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

ᾠδὴ ς´.

Ἐβόησέ σοι, * ἰδὼν ὁ πρέσβυς * τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς τὸ σωτήριον, * ὁ λαοῖς ἐπέστη· * Ἐκ
Θεοῦ, Χριστέ, σὺ Θεὸς μου.

ᾠδὴ ζ´.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα * παῖδας θεολο-
γήσαντας * καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοική-
σαντα * Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, * εὐσεβῶς
μελωδοῦντες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η´.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες * οἱ θεοσεβείας
προεστῶτες νεανίαι, * τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβη-
θέντες, * θεῖον ὕμνον ἔμελπον * Εὐλογεῖτε,
* πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυ-
ποῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος. Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνομεν.

Ἡ ῬΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξο-
τέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδι-
αφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα-
καριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνα-
τός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ
ὑψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγα-
θῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ς΄. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Τῆς Θεοτόκου. ῬΩΔὴ θ΄.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμά-
των χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρῶν, μὴ ἀποποιήσης, ἡ
τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφη-
ρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθέ-
νε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀ-
μαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόν-
των, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον,
καταφυγὴ τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε,
τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐ-
σεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπει-
νωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας
εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Τοῦ Ὁσίου. ῬΩΔὴ θ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος σου Ἑορτή, παμμακά-
ριστε Πάτερ Ἀντώνιε, πλήρης χαρᾶς, πλήρης
εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης Ἁγίου
Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ·
καὶ νῦν σε κεκτημένοι, ἀσκήσεως κανόνα,
καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ παύση ἱκετεύων τὸν Λυτρωτὴν, πανσε-
βάσμιε Πάτερ δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς,
μνήμην σου τελοῦσι τὴν ἱεράν, τὴν τῶν παι-
σμάτων ἄφεσιν, τὴν τῶν χαρισμάτων διανο-

μήν, τὴν θεῖαν προστασίαν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα.

Ἰσαγγέλωσ βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἰσάγγελον εὖρες φαιδρότητα· τῆς γὰρ αὐτῶν, θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς, ἐν μετουσίᾳ γέγονας, οἷς καὶ συναγάλλη διηνεκῶς, ὡς ἔνθεος Προφήτης, ὡς Μάρτυς στεφηφόρος, ὡς μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σποράς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός· ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἦχος γ΄.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς *
πάντων τῶν Χριστιανῶν, *
σκέπε, φρούρει, φύλαττε *
τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμου σκιαῖ καὶ γράμματι * τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· * πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον * ἅγιον Θεῶ· * διὸ πρωτότοκον Λόγον, * Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, * πρωτοτοκούμενον Μητρὶ * ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Καινήν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον, ἀνθρώποις ἐκ νεότητος, ἀναλαβὼν Θεοφόρε, ταύτην θερμῶς ἕως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὠδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, Χριστοῦ, καὶ πρῶτος πέφηνας, καθηγητῆς τῆς ἐρήμου, καὶ μοναζόντων ἀκρότης.

Ἔτερον. Ἦχος γ΄. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φωστὴρ φωστήρων γέγονας, μοναστῶν δὲ ἀλείπτῃς, καὶ ἀρχηγὸς Ἀντώνιε, οἰκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἷα γενναῖος, στρατηγέ-

της ἄριστα, τὰς τῶν δαιμόνων ἐφόδους, μὴ ποιεῖσθαι ἄρωγόν, κεκτημένος τὸν Χριστόν, τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Ἐν σώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπῆλθες ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, φωστὴρ ἀειλαμπέστατος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, Ἀντώνιε Θεοφόρε, μοναζόντων τὸ κλέος, ἀσκητῶν ἢ καλλονή, καὶ τῶν πατέρων ἢ δόξα.

Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἄμαχον Δέσποινα, προστασίαν αἰτοῦμεν, οἱ θλίψεσι συσχεθέντες, καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις· στήσον αὔρας τῶν παθῶν, καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ, ἐμβίβασον θελημάτων.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. δ΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη΄, ρμθ΄) καί·

Ἰστώμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ ὧμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν, τοῦ Σατᾶν καταβέβληκας, καὶ τὰς ἐρήμους, πόλεις ἀνέδειξας, διὰ τοῦ τρόπου τῆς πολιτείας σου. Ὡ παμμακάριστε, ἀσκητῶν τὸ καύχημα, διὸ Χριστόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, μηδὸλως πτούμενος, προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος, τὰς μετὰ κτύπων καὶ κρότων Ὅσιε· ταῖς δὲ εὐχαῖς σου, ταύτας ἠδάφισας. Ὡ καρτερόψυχε, τῆς ἐρήμου πρώταρχε, διὸ καὶ νῦν, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Πίστει συνελθόντες πάντες σε, ὡς ἀσκητὴν τοῦ Χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε· γεγηθὼς γὰρ ὤδευσας, ἐν ἐρήμοις σαφέστατα, καθηγητῆς τε ταύτης ἐγένου πιστός· ὅθεν σοὶ πάντες, ἡμεῖς κραυγάζομεν· Ὡ παμμακάριστε, μοναστῶν τὸ καύχημα, τῷ Λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάτερ Πατέρων Ἀντώνιε, τῇ ἀκορέστῳ στοργῇ, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν θορύβους, ἐκκλίνας ἅπαντας· καὶ μόνος τούτῳ, μόνῳ ὠμίλησας, νοῖ ἐνούμενος, καὶ φωτὸς πληρούμενος· ὧ καὶ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Οὐρανοδρόμῳ ἐπιβὰς ὀχήματι θεσπέσιε, τῶν ἀρετῶν κατέλαβες, τὴν ἀκρόπολιν δι' ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου πολεύων, τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ τὰ ὑπερκόσμια· καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταῖς οὐρανίαις συναγάλλη, ταξιαρχίαις παμμακάριστε, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς Βασιλείας οἰκῆτωρ γενόμενος. Ἀλλὰ πρέσβευε Θεοφόρε Ἀντώνιε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοὶ τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ἵτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρᾳ φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀπολυτικίον τοῦ Ὁσίου. Ἵχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (ἄπαξ)

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ἵτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδὴ.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἵχος β'. Ψαλμὸς 141' (91).

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'.

Ἵχος β'. Ψαλμὸς 146' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (146' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (146' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (146' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (146' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγίοις θαυμα-
στός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀ-
θάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ
τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μα-
ρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρω-
θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον
πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συν-
δοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύ-
ματι, * σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...**

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠδὴ δ΄. Ψαλμὸς ριε΄ (115).

Στίχ. α΄. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. (ριε΄ 6)

Τὸ ἀπολυτικίον τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ δ΄.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμε-
νος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπό-
μενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας
οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐ-
χαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. β΄. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάν-
των, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε΄ 3)

Τὸ ἀπολυτικίον τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ δ΄.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν ...

Στίχ. γ΄. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀ-
νόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. (ριε΄ 8)

Τὸ ἀπολυτικίον τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ δ΄.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν ...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠδὴ β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ ἀπολυτικίον τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ δ΄.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμε-
νος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἐπό-
μενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας
οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐ-
χαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. **Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.**

ᾠδὴ β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικὸς θορύβους ἀπώσάμενος, ἡσυ-
χαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτι-
στὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον Ὁσιώ-
τατε· σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Πατέρων
Πάτερ Ἀντώνιε.

Καὶ νῦν. **Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.**

ᾠδὴ α΄. Αὐτόμελον.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν * ἀγιάσας τῷ τόκῳ
σου * καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν * εὐλόγησας,
ὡς ἔπρεπε, * προφθάσας καὶ νῦν * ἔσωσας
ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεός. * Ἄλλ' εἰρήνευσον *
ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα * καὶ κραταίωσον
* βασιλεῖς, οὓς ἠγάπησας, * ὁ μόνος φιλό-
ανθρωπος.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους (ιγ΄ 17-21).
(Ζῆτει τῇ **Γ΄** Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγ. Νικολάου).

Προκείμενον. ᾠδὴ βαρὺς. Ψαλμ. ριε΄ (115).

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου
αὐτοῦ. (ριε΄ 6)

Στίχ. α΄. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάν-
των, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε΄ 3)

Στίχ. β΄. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀ-
νόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. (ριε΄ 8)

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνά-
γνωσμα.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ
ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν

ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῆς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποιθάμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ρια΄ (111).

Στίχ. α΄. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια΄ 1)

Στίχ. β΄. Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (ρια΄ 2)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (στ΄ 17-23).

(Ὅσιακόν, τῆς 12' Ἰανουαρίου, ὅπερ ζητεῖ τῇ Παρασκευῇ τῆς Β' ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτή-

σατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουῖα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἀγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὸν πανεύφημον Μάρτυν Χριστοῦ Γεώργιον, Ἰωαννίνων τὸ κλέος καὶ πολιοῦχον λαμπρόν, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν· ὅτι ἐνήθλησε στερρώως, καὶ κατήνεγκεν ἐχθρόν, τοῦ Πνεύματος τῇ δυνάμει· καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* * * * *